

บันทึก (ฉบับที่ ๓)

เรื่อง สัญญาซื้อขายและสร้างสถานีวิจัยกระจายเสียง ๑๐๐ กิโลวัตต์ ที่จังหวัดนนทบุรี

หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๔๔๘๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ความว่ากรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องสัญญาซื้อขายและสร้างวิทยุ ๑๐๐ กิโลวัตต์ ที่จังหวัดนนทบุรี ไปให้กระทรวงคมนาคมทราบต่อไปแล้ว กระทรวงคมนาคมได้รายงานเสนอคณะรัฐมนตรีตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งสรุปได้ว่า ทางที่ดีที่สุดไม่ควรยกปัญหานี้ขึ้น และไม่ควรถัดค้านในทางกฎหมายซึ่งรูปการที่บริษัทถือเอานั้น และว่า ตามความเห็นดังกล่าวนี้ กระทรวงคมนาคมยังไม่อาจพิจารณาตอบธนาคารและให้กรมไปรษณีย์โทรเลขตอบบริษัทได้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาและให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการเพื่อเลิกสัญญาได้ ต่อมาได้รับหนังสือจากบริษัทอินเตอร์เนชันแนล เอ็นวีเนียริง มีใจความว่าเนื่องจากคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายมีความประสงค์ที่จะให้สัญญารายนี้ได้สิ้นสุดลง เพื่อบรรลุความมุ่งหมายดังกล่าว และเพื่อประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้มีกรณีเกี่ยวข้อง บริษัทขอเสนอร่างบันทึกช่วยความจำเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการลงนามตกลงรับรองร่วมกันว่า สัญญารายนี้ได้เป็นอันเลิกแล้วต่อกัน และคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าเสียหายต่อกันไม่ได้ทั้งสิ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ อันเกิดขึ้นหรือเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าว นอกจากนี้รัฐบาลไทยจะไม่เรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ เกี่ยวกับสัญญาฉบับประกันของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ด้วยซึ่งกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาเห็นว่า โดยที่บริษัทมิได้ตอบตกลงเลิกสัญญาโดยมีเงื่อนไขกับกระทรวงคมนาคมโดยตรง แต่ได้เสนอการเลิกสัญญาโดยขอให้ทำเป็นบันทึกช่วยความจำ เช่นนี้ จึงใคร่ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า จะเป็นการสมควรที่กระทรวงคมนาคมจะจัดการไปตามที่บริษัทเสนอมาหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้วปรากฏว่า คู่กรณีทั้งสองฝ่ายคือรัฐบาลไทยและบริษัทอินเตอร์เนชันแนล เอ็นวีเนียริง ต่างก็มีความประสงค์ที่จะเลิกสัญญาต่อกัน โดยคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าเสียหายต่อกันไม่ได้ ทั้งนี้ รวมทั้งการเรียกร้องค่าเสียหายเกี่ยวกับสัญญาฉบับประกันของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ด้วย แต่กระทรวงคมนาคมสงสัยว่า จะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะจัดการไปตามที่บริษัทเสนอมากล่าวคือ เลิกสัญญาโดยทำเป็นบันทึกช่วยความจำ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าในการเลิกสัญญาดังกล่าวควรจะต้องทำเป็นรูปสัญญาโดยคู่สัญญาเดิมทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน มีข้อความอนุโลมตามข้อความในบันทึกช่วยความจำที่บริษัทส่งมานั้นก็ได้

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล
(นายเสริม วินิจัยกุล)
เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๕